

TONGADA II. Número 37. Inca 15 de Novembre de 1900

Es Ca d'Inca

Lladrà cada diumenge mentres li donin que menjar

Redacció y Administració C. de Mallorca n.º 1.

ESPAÑA: UNA PESSETA CUATRIMESTRE :: ESTRANJER: DUES IDEM. IDEM
PAGO PER ADELANTAT

¡VISCA SANTA MARIA LA MAJOR!!

SNCARE la sang dels màrtirs es calenta y, com encens del sacrifici, treu fum que vola a n'el cel; y els visques y muyres resonen per totes les encontrades d'Espanya. Dues grans poblacions de la terra de María, el mes passat celebraren les festes de llurs patrones: Bilbau y Zaragoza.

Bilbau! terra benevida ahon l'influencia de la Relligió Catòlica encare elena y viu amb forsa imperiosa; y centre de la devoció espanyola a n' el sagrat Cor de Jesús.

Zaragoza! ciutat Mariana, ahon la tradició, la literatura, les arts, los trajes, les costums, y la vida y modo d'esser de tot aquell poble, roda entorn de la Verge del Pilar.

Zaragoza y Bilbau; El Pilar y Begonya. Vataquí els dos camps de batalla ahon ha lluytat la Fé amb la impiedat, en el derrer combat qu'ha tengut l'Esglesia espanyola.

A Bilbau els republicans y llibertaris, trenguent el verí infernal que ja no cap dins lo seu cor, han erudit: muyra la Verge de Begouya, y la sang del bons ha correguda desagraviant á María.

A Zaragoza, el Rey, Alfons XIII, representant la Nació Espanyola, y en mitx d'un poble eternament enamorat de María, esclama ple d'entusiasme: ¡Visca la Verge del Pilar! desmentint y protestant, tal vegada sense temersen, quantre 'ls republicans de Bilbau y Santander.

Inca, l'antiga y religiosa Inca, avuy també celebra la seva festa principal endressada cabalment a la metixa Soberana Reyna, y baix d'un titol exclusiu y propi com el del Pilar y Begonya.

Inca, l'antiga y religiosa Inca, ¿s'unirà, en la seva festa, amb los republicans de Bilbau o amb el Rey en Zaragoza?... ¿Es Inca ciutat republicana o monàrquica?... Poch nos cuydarem,

avuy, d'averiguarhó; pero si que dirêm orgullosos y plens de satisfacció: Inca, siga del color que siga, unida amb el jove Monarca, esclama:

¡VISCA SANTA MARIA LA MAJOR!!

Els grans y tradicionals fogarons qu'anit passada encengueren, devant totes les cases sense fer llobada en lloch, tant si eran blanques com negres, bé demostra que aquitothom vol que:

¡VISCA SANTA MARIA LA MAJOR!!

El inquers que posen a les seves filles el nom de María, y les Maries qu'avuy fan la seva festa onomástica en obsequi a la Patrona, repeteixen amb alta veu:

¡VISCA SANTA MARIA LA MAJOR!!

Les Mares qu'en la cansó del vou-ve-ri-vou, contén a sos fills les tradicions de quant trobaren ne Moreneta, per inspirarlos la seva devoció y amor, bé diven també:

¡VISCA SANTA MARIA LA MAJOR!!

Els carrers emmurtats; el repichs de les campanes; la grandiosa festa popular qu'avuy se fa; el comers aturat; el fill d'Inca emigrant que toca comparació, y el menstral que no surt a vendre els seus traballs per quedarse a Inca per honrar a sa Mare, tot diu ben clar y llempant:

¡VISCA SANTA MARIA LA MAJOR!!

Per aixó, Es Ca d'INCA, que vol esser el portaveu de les tradicions inqueres, de l'honradés y religiositat de la fillada d'héroes que se formaren baix el mantell estrellat de la Madona d'Inca, crida també a boca plena:

¡Visca la Moreneta!

¡Visca nostra Titular!

Reyni sempre en mitx de nosaltres Santa Maria la Major.

LA REDACCIÓ.

Es Ca d'Inca
Sr. D. Ramón Soler de la Plana,
Ribera,
Palma

Es Ca d' Inca

À Santa Maria la Major

Imatges prou morenetes
per los desers amagareu,
a Inca una 'n regalareu
també hermisa color d'or,

Per escoltar les pregaries
de més prop amb més ternura,
per guardar en la plenura
els fruix del camp y del cor.

Un dia vos ne dugueren
d'aquesta terra estimada,
y amb falaguera volada
tornareu aviat venir.

Escullint, tres voltes, Inca,
per la cort del pla, famosa;
com Mare tendra, amorosa,
els inquers vareu nodrir.

Homes eminens y sabis
amb santedat y heroisme,
honradés, catolicisme,
floriren amb perfecció.

Brilla la fama, alayrada,
dels tresors de nostra història;
però deudora es la gloria
a vostra gran protecció.

Sempre foreu dels bons avis
la providència y Madona:
amb noblesa la més bona,
y amb dignitat la major.

Vostro trono uni font ratja
de mel, de gracia y dolçura,
hont sempre ha trobat fartura
el poble de vostre amor.

Honrats inquers, com els avis,
siem bons fills de Maria;
torni a vibrar l'armonia,
qu'en son temple resoná.

Les seves voltes deurades
sa bella, antiga escultura,
quant amor... nos assegura
qu'ells li varen endressá!

Oh soberana del poble!
d'amor filial coronada,
feis que la fè revelada
conservem de l'avior.

Si avuy combatuda es troba
per sisanyoses doctrines
brillau, brillau llums dirines
y eclipsau del mon l'error!

Consagració de malira

A Vos, Mare de Deu, consagr ma lira,
avuy que tendra, prova d' cantar:
vostra bellesa y amor gentil l'inspira
vullau mos cants pobrívols escoltar.

Ay! si per mi venguessen negres dies
en qu'a la vanitat polsás cansons:
dessafinai, llevors, mes armonies,
desbaratau mes vils inspiracions!

Feisme dols trovador! Mare adorada!
sublim, enamorat, qual xerafi,
de vostra ecselxitut, may prou cantada,
y del amor de vostro Fill Diví!

Miquel DURÁN

Novembre de 1888.

Tradicions populars mallorquines

La Festa de les Maries D'INCA

Si preguntau a una dona natural d'Inca, que duga el nom de Maria: quin dia fa festa; estrenyant vostra sortida vos contestaré: Ves quin' unal? Quant teng de fe, festa sinò el dia de Santa Maria la Major? Estig com a segú que la mitat d'inqueros ignoren completament que les Maries fasin festa el dia del Nom de Maria qu' es el diumenge després de dia 8 de Setembre, festividat del naixament de la Verge Santa; y aixó, no es propiament ignorància religiosa, sinò que demostra que nostros antepassats estimaven tan Santa Maria la Major, nostra Patrona, que fins-y-tot volien que les seus filles fessen festa en tal dia. De petites ses mares les ensenyen que la Santa del seu nom es la Titular de la Parroquia; si son fredines que festetjin o madones rumboses, el seus estimats ó amos los fan sa música el disapte del fogarons, y el dia de la Patrona son felicitades y obsequiades p'els seus amichs y conejuts. De mi puch dir que fins s'altre any no vaig caura que ses Maries celebrassen sa festa el dia del dolsissim Nom de Maria.

La Mare de Deu, bé pot perdonar el seu poble, si trasmuda la festa de las suas dones que duen el seu nom, quant es per la festa principal de la Ciutat, que també es festa de Maria y María la Major.

Jo, seguint la costum tradicional de nostros avis, salut y felicit a totes les Maries inqueres en lo dia de avuy; pero amb més entusiasme y amor filial don per oferia y regalo el meu cor, a la principal Madona d'Inca, Santa Maria la Major.

Un INQUERO VEY

Inca, diada de Santa María la Major.

A ca'l bon lladre

A una llarga glosadi sobre la vida, passió y mort de Jesus, qu' fa temps me deixaren, hey vaig lletgir una curiosa tradició que no havia sentit contar mai; y es sa topada de la Sagrada Família a sa casa del bon lladre, anant de camí cap a Egipte.

Aquesta codolada, qu' axí anomenen els cantadors pagesos a ses cansons llargues ó glosats de molta extensió, comensa p'el naixament de Maria y segueix contant els desposoris amb San Josep, l' Encarnació del Fill de Deu, son naixament a sa cova de Bellém, l' Adoració p'els pastors y reys, la Circuncisió y Presentació a n' el Temple, la profecía de Simeon y s' edicte d' Herodes que privá de la vida a catorze mil minyons.

Quant arriba a n'aquest punt conta que Josep, avisat per l'Angel, li va estrenya amb s' Esposa y Jesus cap a Egipte, i topatsé amb aquella gent que sempre los trobava que dir tant si era un com l' altre que colcás de nunt s' única pollina que manavan, mentres ses cegues anaven ta-

pant ses seues petjades perque no fossen assinadas p'els soldats.

Amb axó arribaren a sa casa del bon lladre, ahont trobaren un estatge de reys per passar la nit. Axí ho conta la glosada a que me referesch y d'hont copiy aquesta cansó,

Un vespre s'esdevengué
que a ca'l Bon-lladre quedaren;
!Senyor, que be li pagaren
el benefici que us se!

Llavó segueix contant que la Mare de Deu volgué rentar es bolquím, pero no comportanthó sa dona des lladre qu'es destinxava per servirlos, l'hey prengué per ser lei net.

Devant ca seu hi havia
un pou de beure y emprá,
Maria hey volgué rentá
es drapets qu'ella tenia,
sa madona qu'hey havia
no l'hey deixá comportá.

•Senyora, vosté perdon,
jo no vuy qu'es bany ses mans,
que parexen diamants
de tan hermoses que son.»

La bona lladre rentá
los drapets qu' ella tenia
yes si Josep y Maria
agraits varen quedá!

A més del benefici major que li feu Jesus prometentlí el cel quant després se venen dalt la Creu, totduna ja li fe el de cuarli un siy; axí heu diu després:

Lo Bon lladre un nin tenia
qu' estava per a morí
y de salut lo gaudí
Jesus quant d'allá sortia.

Llavonses es lladre los accompanya un bon tros fins que se despidi oferintse en tot y per tot per quant estarien de tornada.

fins lluny los fé companyía.
per si pel cas hey havia
qui los volgués maltratar

Y llavó ses cegues tornaren emprende sa bona tasca de tapar ses senyals de les petjades de tan nobles caminants; y per aquí degué esser, sino fou abans, que's degueren topar amb sos soldats d' Herodes, qui, sospitant que Maria dugues dins sa falta un infantó, demanaren que duya y ella, tota rejirada, digué q'ie «blat»; y els soldats no veren més que 's blat hermos y si qu' havia treta sa cara p' el Bon-Jesuset. Y per axò els nostros pares mos han ensenyat a besar es pa que mos'haja caygit en terra, dient que es el Bon-Jesus o qu' es blat te la seu cara. Pot esser que sia també per estar el Bon-Jesus en l' Hostia Santa baix del accident de pa.

La glosada segueix fins que Jesus fou enterrat, sens oferí res més de particular.

Un Músich de l' Arraval.

Es Ca d' Inca

Com es que's campanar de Sineu está una mica decantat de l' església ⁽¹⁾

Diuen que vā esser que's santjuaners un temps no tenien campanar y varen resoldre de dursen es de Sineu un dia que vessen es sineuers descurdats.

E-hi anaren un dimegues que tots es sineuers eren an-es mercat y aquets males quimeres que les volguessen prendre's campanar.

Es santjuaners anavan tots amb una partida de serros embolicats pé sa cinta, tots fent cordellina; y ben feta que le feyen perque fos ben forta, que tot s'era mester.

Sobre tot, ell fermaren, ben fermat es campanar amb aquelles cordes; y ja foren parits de cul-enrera cap á Sant Juan fent corda fent corda...

¿Que me'n direu?

Ell com no tingueren pus serros, diuen: Ara es s'hora!

Se posen peu envant peu enrera, y a la una a la dues, a les tres, jesus!... peguen tirada tots amb tota sa forsa; y tan mateix el decantaren a-nos campanar una pasa ó dues de l'església; pero ses cordes se romperen y pataplum tots es santjuaners de folondres y de cul, uns demunt es altres y cames el ayre.

Amb tal estabó sen temeren es sineuers, y es santjuaners e-hu hagueren de donar á ses cames per por de sa por.

De sa culada que pegaren, varen deixar ses anques senyades a sa terra, y encara son conexedores.

Si auau a Sineu encara les hi veureu.

¹ M'ho contaren a en Dameto de sa Corbera.

Antoni M. ALCOVER PBRE.

Conexements útils

Modo de averiguar l' alsada dels arbres

Quan sà sol es molt fàcil midar la alsada d' un arbre, encara que sigui molt alt. No hi ha més que posar un bastó dret en la mateixa línia del arbre y midar la llargaria de la sombra que projecta l' bastó. Establint una proporció entre la llargaria d' aqueix y la seva ombra y la ombra projectada per l' arbre se compren ab facilitat lo modo de procedir.

Per exemple: si'l bastó te un metre d'alsada, y sa sombra te dos metres de llarg, y la sombra del arbre es de 30 metres, per que 3 es a 1 com 30 es a 10. D' altra manera; multipliquis la llargaria de la sombra projectada per l' arbre, per la alsada del bastó y divideixis lo producte per la sombra del bastó.

Modo de curar les sedes

Com estam en l'hivern, vertedera època de les sedes, que fan estar tanta de gent mal sofrida, trasladam a continuació sa siguiente receta pera curarles que prenim d'una revista.

En 18 grams de saim se posen 2 decigrams d'opi, mesclatlo bé y afegint 10 gotes de creosota y 12 de subnitrat de bismut; es

dematins y es vespres sen posen demunt ses sedes encara qu' estiguén ensatades.

Mojo de conservar ses pomes

En es cul d' un caxó se posa una capa d' arena, cendre o guix sech, després un sostre de pomes enrevoltades de papé blan; llevò se torna posar un' altre capa d' arena, cendre o guix, llevò un' altre sostre de pomes, y així sucesivament fins que tengueu es caxó plè.

Modo d' evitar qu' es rompin els tubos de ses lámpares

Generalment els tubos de ses lámpares o quinques se rompen a causa de no estar ben cuits. Per remediar aquest defecte sen calenteix gradualment el vidre fins que bulli dins oli o aigo y després se'l deixa refredar a poch poch en el mateix líquit.

CRONICO

Octubre de 1903

Dia 30.—Sa vaga de Bilbao ha quedat arreglada degut a s'intervenció d'es Capità General Sr. Zappino.—En Montero Ríos y en Vega d' Armijo venen a bé ab sa formació d'una asamblea de diputats, senadors, ex-diputats y ex senadors para s'alecció de quefe.—En el Senat es ministre de Governació lletgeix varijs projectes de caracter social.

Dia 31.—A Pollensa quatre fradins se donen cops de lliure per llach quedant ferits, y sa guardia civil los posa sa ma demunt.

—Es Rector de s'Universidad Central ha presentat sa dimisió.—Els candidats a regidors per Madrid dirigeixen un manifest a n'els seus electors regoneguent se sinceritat d'en Maura.

—A Charlottenburg mor el célebre historiador alemany Teodoro Mommsen.

Novembre

Dia 1.—Es Capiá general del Nort telegrafia a n'el Govern, diguent que sa tranquilitat de Bilbao es completa, aquest el felicita.—A valladolit sa fa un mitin republicà.

—En el Nort d'Italia violents temporals causen mals de consideració.—En els Estats Units, en dos terribles accidents ferroviaris, perden sa vida 30 personnes y ferides més de 60.

Dia 2.—En el Congrés s' aprova es presuposi d' Estat y comensa a discutirse es de Governació.—En el Senat es ministre d' Estat lletgeix un projecte de ley reformant sa carrera consulár.—Sa ponencia liberal entrega a n' els quefes es projecte de reglament pera sa asamblea, que será modificat per aquets.

—Baix sa presidencia del senyor Giolitti queda constituit es Gabinet italià.

Dia 3.—En el Congrés es republicans posen en pràctica la seva anunciada obstrucció; presentant un vot de censura contra es president; demanden catorce votacions nominals y valguen-se des Reglament, en-

tretenen sa discussió d' els presupots.—A Valencia blasquistes y sorianistes se desparen alguns tirs resultant dos ferits.—A s'alta Càmara el ministre de Gracia, y Justicia lletgeix un projecte reformant sa lley hipotecaria ab el fi de fomentar es crèdit territorial.

—A Smila un terrible terra-tremol produïx sa mort a centanars de personnes.

Dia 4.—Congrés: pera sa aprovació de alguns capitols del presupost de Governació demanen altres tantes votacions nominals els senyors reput-blicans. Comensa sa discussió del projecte de lley establint es descans dominical, y combat el dictamen un diputat reput-blicà. En aquest projecte s' han presentades varies correccions, una d' elles del senyor Gil Robles inspirada en les pures doctrines de l' Iglesia.

Dia 5.—A devés s'estació de Binisalem es tren agafà un bergantell morint dins poch temps.

En el Congrés segueixen ses votacions y ses paraules de picat que sa dies se dirigeixen republicans y ministerials.—El Diario Universal asegura qu'es republicans tien una preparada sublevació p'els últims dies del passat Setembre, al cap de la qual estaven tres generals. Suposa dit periòdic que'l terrible moviment revolucionari ha sigut aplastat.

Es CRONISTA.

Lladrades y moxonies

IMPORTANT

Aquest setmanari ha canviat la redacció y administració a n'el carrer de Mallorca n.º 1, ahon ha d' esser dirigida tota la correspondència.

Enguany el calendari ha favorit poch nostres fires: la segona tenuerem tots Sants, y la derrera les eleccions, que si bé a Inca no hi va haver lluita ja'n tenguieren per llarg els altres pobles, y ja's sap, devant l'importància del vòt tot la reste fa fendis. Apesar d' aquets soscaires les fires son estades animades y a la derrera vengué molta gent, qu' omplien de gom en gom les plasses y carrers.

Un jove que venia a fira ab s' atlota per comprar els mobles per casarse, quant botà del carruatge comensà a gemigar y amb un sant-y-amen va estar illest, l'estremunció no hi va esser a temps.

Sabèm quin dia naxêm, es quarts, es punts y ses hores; però no ensenyen escoles quin dia mos morirém.

Es Ca d'Inca

Hem notat qu' enguany a Mallorca, hi ha hagudes molles mors repentes idò, alerta a n'el pellet, que després...

Foren elegits regidors d'aquesta Corporació Municipal, els noms del partit ministerial que diumentge donaren conte, més D. Juan Martorell Coll y D. Guiem Tortella Gual del partit lliberal.

Porem ja donar sa noticia de que prest serà un fet s'arretclar el camí de Mancor, desmontant part de costa. Tant necessari es aquesta millora que a temporades es completament impossible passar per allá amb un carro carregat. Els veïns del camí y varios de Mancor oferireu perque s'adobás una cantitat respectable y depositaren es doblés que per espay de 3 anys han estat aturats y a disposició de s'Ajuntament.

Apesar de sa generositat dels donadors y d'haver promès moltes vegades aquesta compostura, altres tantes ha quedat el camí sense arreglá y axi hauria quedat una vegada més si no arriba a ocuparsen d'aquest asunto don Antoni Paris, el qual heurà duit a efecte una millora d'importància per aquesta població, sense esser pessada a s'Ajuntament. En motiu dels donatius particulars que havían començat a mencabar y estaven en camí de desapareixer perque els donadors cansats d'esperar anaven ja retirant les seves respectives cantidats.

Per aquest motiu se mereix un aplauso D. Antoni Paris que ha demostrat una vegada més la gran curolla que té per tot lo que sia en benefici de aquesta ciutat, y que diariament dona proves d'un a fany y constància tan extraordinaris, que cuida, per lo menos, en tant de zel y esment d'els interessos generals com dels seus particulars.

Y ja qu'el Sr. París, s'ha cuidat de varies compostures de camins y carrers, qu' Es Ca n'havia parlat per durles entre seya y seya, li suplicam que pegui una uyadeta a n'els altres camins veïnals que molts n'hi ha que la necessiten; y no duptam, qu' amb los molts de medis y recursos qu'ell sabrà trobar, tots quedarán axi com pertoquen.

Ums quants agosarats, com a sasons, de devers can-avall s'entretenen, casi tots els dies, en untar rates de petroli y pegarles foix, fent bullia y passant gust de veurerles que corren d'una part a s'altra del carrer; sens tenir en conta que poren anar a bandes que hi hage coses inflamables y pegar foix.

Després les dexen en mitx del carrer perillant causar malalties, puis, no creim que sia massa bo el rostit de rata.

Diumenge passat un carreter d'aquesta ciutat, que sen va anar cap a Sóller, amb una carretada de porcs, tengué la siguiente desgracia; quan fou a sa costa de Buñola, el mul s'acostà a sa vorera, que no hi havia paret, es carreter va anar agafarli ses riendes per enretirarlo, però es mul se ferí y reculant un parey de passes, caigué juntament ab so carro y ell que tenia ses cabessades; en sa caiguda, es mul quedà mort, y ell pégà 15 o 16 passes lluny no tenguent més que quatre cops blaus gracies a Deu.

Qui enguany no compra un capò d'en Sués la Sastreria, tendrà qualque pulmonia y més gastarà amb xaròp.

Qui sabates no amprará, de goma, d'en Gelabert, ja pot tenir per ben cert que moltes sedes tendrà.

CORRESPONDENCIA LITERARIA

Un Músich de l'Arraval. A bon toch es arribit lo vostro per entrar a n'el nombre dedicat a Santa Maria la Major. Lo que trobam es que per esser un desterrat gastau massa rumbo en segells per enviar els originals. No sigueu així, no vulgueu enriquir el Govern, t'han meteix vostros doblers no li ferán alsar xella. Basten segells de quart de centims.

Bolletí comercial

Preus que retgiren a n'aquesta ciutat diumenge passat:		
Bassó . (es quintà) :	a	68'00
Xixa . (sa cortera) :	a	16'75
Blat . . . id.	a	17'00
Ordi . . . id.	a	10'50
Sivada . . id.	a	8'50
Id. forastera id.	a	7'00
Blat de les Indies id . . .	a	13'00
Faves cuïtores . id. . . .	a	18'00
Id. ordinaries veyses id. . . .	a	16'50
Mongetes (confit) id.	a	42'50
Id blanques . id.	a	30'00
Fasols . . id.	a	30'00
Ciurons . . id.	a	22'50
Gallines (sa terça)	a	1'00
Galls . . id.	a	0'75
Conis . . id.	a	0'37
Ous . . (sa dotzena) ..	a	1'50
Patates . (es quintà) .	a	3'50
Safrà . (s' unza) .	a	3'00
Figues seques (es quintà) 10 a	a	20'00
Olives (sa barselia) de 1'25 a 2'50		
P rchs grass s (s'ar ova) 10 a 12'00		

OSSOS Y LLEPADURES

Dues dones—d' aquestes que saben llegir pero que no entenen es sentit de ses paraules—vassant per un carrer, a una boiga llegeixen aquesta advertència: *Cerrado por defunción de un hijo político del dueño.*

—Heu veus lo que du es posarsé en política, (diu una d'elles.)

—Ja ho diré a n' es meu hom, (contesta s' altre) que n' si asiqui, si no vol tenir sa mort darrera s' oreya.

—Que hi ha de nou Perico?

—Estig perdut.

—Idò anunciet en es diari y pot esser que te trobin.

—Senyor jutje, he sabut qu' en fulano me cerca per matarme.

—No tengues por: si aquest homo et matava, jo el feré agafar un quart d' hora després, y li costarà ben car.

—Digaume, y no seria millor agafarlo un quart d' hora abans?

Un pobre demana caritat a n' es portal d'una casa, ningú li contesta y ell diu tot rabent:

—Una limosna per amor de Deu o si no...

—¿Que fereu?, li pregunta mitj espanada sa madona.

Y el pobre contestà tot tranquil:

—Me'n aniré.

Endevinaya popular

Es vert y no 's juevert,
es groch y no 's aubercoch,
té espines y no 's peix,
té corona y no 's capellá,
té ones y no 's la mà.

El Sen Juavert.

Fuga de Consonants

.iu.e..e e. .a .i.a,
.i...u... e. .i.ó,
.i.a.. e. .a .o.a,
.i.e..e. .a .i..ó.

Un Vey.

Ses solucions diumenge qui vé.

SOLUCIONS ALS DERRERS OSSOS

Al Gra d'ordi:

M
A
R
I
A
R
I
U
A

A l'Endevinaya popular.—Un cuch de seda.

SE VEN una màquina de moldre acompañada del seu corresponent sens si per serrar y també sa casa aquí ahont esia enclavada, ab un gran y espanyos corral, ab dos pou forts. Per mes senyes diriguvs a ca madò Francisca Grau y Llempart, carredes Call n.º 10 INCA.

TORRONS de tota classe y de bon past en trobereu a cas confitè C. de l' Estrella. —INCA—GASPAR AGUILÓ.

ROMANA GROSSA, fa bastant de temps una, si es qui la té la vol tornar ha n'el seu amo, pot ferhó y li darán qualche cosa de tròpis.

Informarán a n'aquesta Imprenta.

Imprenta San Francisco 23. INCA.